

eller ved hvem Tyberierne stete, eller til hvem Varerne bragtes." Det fremgaar altsaa deraf, at det maa have været i meget betydelig Grad. Jeg vil ligeledes henvise til, hvad der af Dommen fremgaar vedrørende den under Nr. 2 Tiltalte. Det vil deraf ses, at han i Løbet af $\frac{1}{2}$ Aar indtil April 1882 i mange forskjellige Gange, sædvanlig et Par Gange om Ugen, har modtaget Varer af den under Nr. 12 Tiltalte. Det er saaledes hele Dommen igjennem meget betydelige Tyberier, der have fundet Sted i et langt Lidsrum og stadig flere Gange om Ugen. Der er f. Ex. et Sted, hvorfra man ser, at Søndagene særlig bleve benyttede til at udøve Tyveri i meget høi Grad, mere end de andre Dage. Ligeledes fremgaar det af Dommen over Tiltalte Nr. 9, der kaldes Gfmann, at han i Løbet af 5 Aar har gjenemgaaende saavel ved Andre ladet stjæle som selv stjaalet i meget stor Maalestok, dels til Præsenter, dels til at sælge for Betaling efter at være ført ud af Anstalten. Han havde Forbindelser udenfor Tugthuset, hvor han sendte sine Varer hen, og han har ligeledes benyttet Anstaltens Materialier til at forfærdige Sager af til Private. Jeg skal imidlertid, da alle disse Ting nævnes i Dommen, ikke trætte med lang Dplæsning deraf, men kun med Henhyn til et enkelt af de Tyberier, der har fundet Sted, tillade mig en kort Dplæsning af Protokollen, nemlig betreffende de Uordener, der have fundet Sted under de Betjente, der forestod Snedker- og Sadelmagerværkstederne. Disse Uordener staa i særligt Forhold til Straffeanstaltens Inspektør, som jo ogsaa findes dømt. Af Forhørene fremgaar det nemlig, at vedkommende Dpshvsbetjent paa Afdelingen ved Snedker-, Smede- og Sadelmagerværkstedet har forklaret, at han i $4\frac{1}{2}$ Aar har forestaaet Tilshnet dels med Anstaltens Dplag af Klæde og Løi til Fangebklædning og Vedligeholdelse af Sengenventarium m. V., dels med Anstaltens Materialbeholdning til Haandværkere. Som Følge af dette Sidste havde han tillige Tilshnet med de til Haandværk benyttede Fanger, dog kun Snekere, Smede, Bødlere og Sadelmagere. I denne Tid har han nu i høi Grad brugt af Anstaltens Beholdning. Af Fern, siger han, har han imidlertid, naar han undtager, hvad der er anvendt til Inspektørens Arbeide, forholdsvis kun brugt lidet i Sammenligning med, hvad han selv har anskaffet; derimod har han af Fyrretræ vel omtrent brugt ligesaa meget af Anstaltens, som han selv har kjøbt. Naar Arbeidet var færdigt, har han ladet sig betale af Bestillerne for det anvendte Materiale, som om

han selv havde anskaffet dette, midtagen af Inspektøren. Af Inspektøren har han ingen Betaling taget. For denne har han imidlertid ikke blot vedligeholdt hans Uvlskredstaber og Bogne og forfærdiget nye, men ogsaa lavet en stor Del Møbler og Inventarium, baade til hans eget Brug og til Vortsendelse til hans gifte Datter, ligesom han endvidere har forfærdiget Høvebænte, Høns- og Svinehuse, Svinetrug og Bygningsarbeider. For alt dette har Inspektøren betalt paa Kontoret for Arbeidsløn undtagen for Smedearbeide, der sædvanlig udførtes af Gfmann, men derimod Intet for Materialet, forsaavidt det bestod i Fyrretræ eller Fern. Dpshvsbetjenten har engang indkjøbt efter Inspektørens Paalæg en Dylt Brædder hos Kragh & Solle i Horsens, nogle Gange Fern og endelig Træet til, hvad der forfærdigedes til Vortsendelse til Inspektørens Datter, men ellers er Materialet taget af Anstaltens Beholdning. Saa hedder det videre i Forklaringen: Vel har Arrestanten aldrig faaet Paalæg herom af Inspektøren eller ligesom sagt Inspektøren det, men det Materiale, der er indkjøbt i Horsens, er saa lidet i Sammenligning med det, der i det Hele anvendes, at Inspektøren har maattet kunne vide, at det langt fra har været tilstrækkeligt til Alt, hvad han har faaet udført, og Arrestanten har desuden i forskjellige Uttringer af Inspektøren om, at han ikke ønskede Regninger, set Anhydninger af, at han vilde, at Materialet skulde tages af Anstaltens. Derimod har Inspektøren ikke set sig i Stand til at anføre Andet, end at det har han ikke vidst, og det er ikke Tilfældet, men nogen egentlig Begrundelse har ikke fundet Sted. Jeg har taget dette Punkt frem allerede nu, naaget jeg senere vil komme tilbage til Inspektørens Stilling til hele denne Sag, og det har jeg gjort, fordi det staaer i Forbindelse med Spørgsmaalet om Omfanget, hvori Bedragerierne have fundet Sted. Et andet ret oplysende Exempel er den tiltalte Fabrikmester Landers Forklaring om, hvorledes han har benyttet Anstaltens Eiendom og Materiale. Det ses nemlig af Forhørene, at han ikke blot mange Gange har staaet sig Sager til Brug osv., men at han har haft en ligesom Forretning, en Lotteriforretning bygget paa Anstaltens Eiendom. Han meddeler først, at i Efteraaret 1881 kom Fanger Valentin Schou i hans Arbeide paa Fabrikken, og det var denne, der i stort Omfang forskaffede ham stjaalne Varer, 2 a 3 Gange om Ugen et halvt Aar igjennem, idet det var en Aftale imellem dem, at Schou skulde staa ham, hvad han kunde. Varerne, hvorm Landers vidste, at Tiltalte Høyer skulde staa dem